

שִׁלּוֹם בּוֹסְטוֹן ~ SHALOM BOSTON

www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- 738-5038 (617)

כתבות, אירועים, ומודעות הקשר HaKeshet

מוציאה לאור: אנט זריהן כתבת, צלמת ועורכת: ד"ר דניה שפירא
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

Get connected! Get excited! Get ready...

The excitement over Israel's 60th anniversary has begun. – Celebrations and events marking this milestone will continue throughout May & June all over New England. There is truly something for everyone interested in Israel – art & culture, history & politics, scientific & technical achievements, or just plain food, fun & games for the whole family.

"אם תרצו אין זו אגדה"

If you would like info about the festivities or want to tell others about your event, call us at: 617-738-5038

איראל זילבר בקרוב בבוסטון

היוצר והזמר המהמם של "רוצי שמוליק" ו"בטי בם", איראל זילבר, יגיע אלינו בקרוב לבוסטון למופע חד-פעמי של שירי הישנים והאהובים ושל שירים חדשים מפר-פסנתר. זילבר, שהשמעתו ברדיו הישראלי כמעט הופסקה בידי שוחרי חופש-הביטוי, בשל דעותיו הפוליטיות השנויות במחלוקת, הגיח להופעה מפתיעה בתל אביב לפני מספר ימים, והוכיח שהוא עדיין "פרפורמר סוחף", כפי שהגדיר אותו מבקר התרבות של "ידיעות אחרונות". זילבר, עטור בזהר, כציצית וכיפה גדולה עלה לבמה ונתן את אחת ההופעות הטובות של השנים האחרונות. במשך שעות וחצי הוא שר את שיריו היפים והמוכרים, אשר מתאימים להפליא גם בימים אלו, וביניהם: "שמש שמש", "תן לי כוח", "אגדה יפנית", "אויך שלא", "הולך בטל", "אנו המיואשים", "ברוש", "אני שוכב לי על הגב". "דעותיו אמנם שנויות במחלוקת, אבל על המוזיקה שלו יש קונצנזוס – היא מצוינת.

אתמול התברר שזילבר עדיין פרפורמר מרגש וסוחף, עם אנרגיות רוקנרול וזוהרות ומגנטיות, שמשאירות הרחק מאחור יוצרים עכשניים. ("ידיעות אחרונות – מדור תרבות ובידור")

בטי בם

מילים ולחן: איראל זילבר

ול איש חשוב
הלך הלך מבל לשוב
בטי בם בם.....
3 אין שלום, אין שלום, אין שלום.....
ואין גם אין לאן לברוח
כמו בגלילות הכל שטויות
ואין מה לומר
אם לא היום אולי מחר
בטי בטי בם אהבת את כולם
אהבת לבדה אהבת אבודה
בטי בטי בם נלך נלך לים
נשכב ביחד על החול החם
נשכב ביחד על החול החם
נשכב ביחד על החול..... החם.

1 כמו עשרה על ראש קרח
כמו נלב בלילות ירח
כמו מטיבה שאיש לא בא
הלכתי לבקש סליחה
בטי בטי בם אהבת את כולם
אהבת לבדה אהבת אבודה
בטי בטי בם נלך נלך לים
נשכב ביחד על החול החם
2 כמו אחד שלא בטוח
היא כמו נוצה נוצה ברוח
הכל קונה מאמינה

Celebrate Israel with your kids, Sunday, June 7

New England Celebrates Israel family day will take place at the Leventhal-Sidman Jewish Community Center in Newton from 1:00-5:00 p.m.

We invite you to bring your children for camel and pony rides, arts & crafts JCC Mini Maccabi games, jugglers, balloon artists, magicians and shopping in a mock Israeli supermarket. Older kids can climb the Masada rock wall and experience the IDF ropes course. This free event is for anyone who ever wanted to travel to Israel, and for those of you who long to visit again!

כרטיסי חיוג מוזלים

• חיוג לישראל: 1\$ לדקה
• חיוג לסלולרי בישראל: 1.1\$ לדקה
• ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5\$ לדקה
• תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות

כתבה, צילמה ועיצבה: ד"ר דניה שפירא

(המשפחה הרוקדת - המשך מהגיליון הקודם)

לא רק יחידים משתתפים בפסטיבל השנתי לריקודי-עם ישראליים בניו-אינגלנד, שמתקיים מדי-שנה ב-M.I.T., גם משפחות שלמות, וכמו שמצאנו אחד ממשתתפיו הנלהבים, פרופסור דידיה קרגר, שמשפחתו היא אחת מלהקות המשפחות: "ריקודי-עם ישראליים אינם רק מעשה-אמנות נפלא אלא גם מכשיר נהדר ליצירת קהילה של אנשים, שאוהבים לרקוד ביחד, לומדים להכיר האחד את השני, נהנים חברים ומבלים ביחד."

כאשר אינו עסוק בהוראת ובחקר לגורמים במעבדה לבנינה מלאכותית, דידיה קרגר, פרופסור להנדסת-אלקטרוניקה ב-M.I.T. חושב כל הזמן על ריקודי-עם ישראליים. כאשר למדה בקולג', הצטרפה אליו גם רעייתו-לימים, היום הסופרת המחוננת אלגרה גודמן, אשר תכננה את חתונתם, היה ברור להם, שלא ירקדו את הטנגו המסורתי אלא ריקודי-עם ישראלי, ו"בחברתנו בריקוד היפהפה נעמה". היום אלגרה עסוקה בכתיבה ובהרצאות בכל רחבי ארצות-הברית, אך דידיה ואריבעת ילדיהם הם משפחה רוקדת. הבכור, עזרא (כמעט בן 17) רוקד ב"קצפת" (בשעת הריאיון הופיע עם הלהקה ב"הילל" של אוניברסיטת בוסטון), שחוקמה לתלמיד-תיכון, "שכבר לא רוצים לרקוד עם הוריהם"; הצעירים, גבראל (13.5), אלייזע (10) ומירנה (כמעט בת 7), רוקדים יחד עם דידיה ב"סוכרייה".

"אני אוהב לצפות בסוגי-מחול שונים וגם לרקוד אותם. ריקודי-עם ישראליים הם סגנון-ריקוד נפלא, שיש לו כוריאוגרפיה מקורית נפלאה ומוסיקה נהדרת. בנוסף על כך, ריקודי-עם ישראליים אינם רק מעשה-אמנות נפלא אלא גם מכשיר נהדר ליצירת קהילה של אנשים, שאוהבים לרקוד ביחד, לומדים להכיר האחד את השני, נהנים חברים ומבלים ביחד. זה 'בונסו', שאינו קיים בהרבה סוגי-מחול", מסביר דידיה את משיכתו לריקודי-העם הישראליים. "לפני שבט-שמונה שנים התחלתי ללמד את הילדים לרקוד. כשהוקמה להקת-המחול שלנו, עזרא הצטרף תחילה, אחריו גבראל. אלייזע ומירנה היו צעירים מדי, ובאו לצפות בנו. "אני אוהב תנועה וספורט. אני לא מסוגל לשבת בלי-תנועה", מצטחק גבראל, "אני חייב לנוע ולקפוץ כל הזמן! מלבד זאת, אני אוהב את הארגון שיש בריקוד - יש צעדים מסוימים, ש'הולכים' עם השיר; אני אוהב לזכור אותם ולעשות אותם בצורה נכונה. אני מנסה לרקוד בצורה מושלמת. רק לפעמים אני נהנה לרקוד עם המשפחה", הוא מוסיף בחיוך נבון, כשהוא נשאל על כך.

דידיה מצטחק: "גבראל רוקד ממש בצורה מקצועית. כך שפירא וקרמר, שני הילדים אינם מאתגרים דידיה בשבילו. מלבד זאת, זו הזדמנות בשבילו להיפגש עם התברכים, ונראה, שהוא מאוד נהנה מכך. הם תמיד מדברים בזמן שהם רוקדים (וזוה עוד דבר, שאפשר לעשות רק בריקודי-עם ישראליים). בשנה הבאה הוא יצטרף לעזרא ב'קצפת'."

אלייזע הצטרף ללהקת-המשפחות לפני ארבע שנים. "אבא שלי היה שם כבר מספר שנים, וכשהוא אמר, שאני כבר מספיק גדול כדי להצטרף, פשוט ניסיתי, ומיד אהבתי את זה!" - עם זאת, הוא מצוין בחיוך ממזרי, "ש'לרקוד זה קיף גדול, אך זה דבר רגיל בשבילי. אני לא לוקח את זה ברצינות; אני כן רוצה בחזרות, אך בהופעות יחד עם המשפחה אני פשוט ניון (דידיה: "זה בגלל שאתה שולט מהר-מאוד בצעדים...")."

מירנה, מסתבר, "הייתה מאוד מחויבת לריקודי-העם הישראליים, עוד בטרם הייתה מבוגרת דידיה כדי להצטרף אלינו; במשך שנים הייתה באה לכל חזרה, יושבת בשקט, ומתבוננת", כפי שמציין דידיה בהערכה רבה. "היא מאוד התרגשה כשהייתה לבסוף יכולה להצטרף ללהקה". "הייתי צופה באלייזע, ואהבתי את מה שעשה, אז פשוט הצטרפתי", היא מבהירה. אך היא לא לוקחת את זה "פשוט": "אני אוהבת לרקוד וגם להופיע עם המשפחה. מאוד אהבתי את ההופעה בפסטיבל. כי הקהל מחא כפיים, והרגשתי שאני חשובה ומפורסמת. (דידיה מחייך בחיבה: "מירנה היא אמנית אמיתית!"). והחלטתי, שאמשיך לרקוד כל עוד אוכל."

החוג ב-M.I.T. מיוחד לא רק בפסטיבל השנתי, אלא גם בריקודי-ה-Oldies, שמתקיימים שלוש פעמים בשנה, ובהרקדה המתקיימת בחג-המולד, שכוללת גם ריקודי-עם. כל אלה מושכים אליהם קהל רב. כמו החוג הזה, חוגים לריקודי-עם ישראליים החלו לצמוח ברחבי ארצות-הברית לפני עשרות שנים, כולל בבוסטון רבתי, שבה ובפרבריה יש חוגים רבים. שאת רובם מנהלים ומדריכים ישראליים או אמריקאים, שלמדו והשתלבו בריקודי-עם ישראליים בארץ. אחד מהמוכרים שבהם הוא ינון שמרונה, שלפני עשרים שנה, כאשר נפתח ה-JCC בסטוטון, פתח את החוג להרקדה, שאליה היה מגיע מדי שבוע גרעין קבוע של 20-30 אנשים, בעיקר נשים. לריקודי-מעגלים ולריקודי-שורות. למגינת-ליבם של הרוקדים הנאמנים ושל ינון, שהמשיך להדריכם בנאמנות עד הרגע האחרון, נסגר החוג לאחר שהמקום נמכר לא-מכבר ל-YMCA.

החוג הגדול ביותר מתקיים בבית-הכנסת קהילת-ישראל בברוקליין, ולוקחים בו חלק ישראליים רבים, שאוהבים ללמוד ריקודי-עם ישראליים חדשים. שיצאו "שר מהתנור". זה מאוד נוח, שיש שני מרקידים, רפאל ורני. האחרונה, שלפני שבועות אחדים לקחה חלק בסדנא של היוצר הישראלי דודו ברזילי, כבר מלמדת את הריקודים החדשים בקהילת-ישראל.

בתחילת השנה האזרחית, לראשונה במשך 25 שנות-קיומו, החל בית-הכנסת שיר-תקווה בויצ'סטר להפעיל חוג לריקודי-עם ישראליים. הם נתנו "טעימה" חנים. הרוקדים ראו כי טוב, והיום מגיעים לשם אנשים גם מניוטרון ומברוקליין. המדריכה, אנג'לה, היא רקדנית בעצמה, והתמחתה בסוגי-מחול שונים, שאותם היא משלבת בריקודי-העם הישראליים. רוקדת שאיבדה את ראייתה לפני כ-15 שנה, באה אל ה-M.I.T. לרקוד ריקודי-עם. כששאלה, איך תוכל לחזור לרקוד, ענתה: "רוקדים עם העיניים, או עם הרגליים?". "בשבילי זה היה משפט מעולה, אך אז יכולתי לקיים אותו רק שם, כי היה לי בן-זוג קבוע. אך כאשר ניסיתי מקומות אחרים, ברגע שהחלו ריקודי-מעגלים, מצאתי את עצמי בחוץ. רק בשרי-תקווה הוקד-הראיה שלי אינו מורגש. ברגע שאני מגיעה, מיד מישוהו נותן לי די. כשאנחנו רוקדים, אני מרגישה, שמסתכלים לי על הרגליים לראות את הצעדים, שאני עושה. כדי ללמוד ממני, ואני מרגישה, שאני לא רק מקבלת - גם תורמת."